

SZCZĘŚLIWA

PISMO UCZNIÓW PUBLICZNEJ SZKOŁY PODSTAWOWEJ NR 13 W RADOMIU

Nr 2

Rok szkolny 2019/20

Tadeusz Ozimek urodził się 19 czerwca 1956 roku w Radomiu. Przez lata pracował jako nauczyciel kształcenia zintegrowanego i bibliotekarz między innymi w Publicznej Szkole Podstawowej imienia Janusza Korczaka w Kowali pod Radomiem. Był zastępcą dyrektora w Zespole Szkół Ogólnokształcących z Oddziałami Sportowymi nr 7 w Radomiu.

W 2006 roku objął funkcję dyrektora PSP nr 13 w Radomiu, którą sprawował do 5 stycznia 2020 r.

Należał do "Solidarności".

Lubił teatr, estradę. Był członkiem zarządu fundacji Radomskie Spotkania z Kolędami i Pastoralkami „W hołdzie ks. bp. Janowi Chrapkowi”.

Radomska młodzież znała Go i szanowała jako wieloletniego harcmistrza ZHP.

Z głębokim żalem
przyjeliśmy wiadomość
o śmierci Dyrektora naszej szkoły

Pana Tadeusza Ozimka

Żegnamy oddanego pedagoga,
przełożonego, kolegę.

Pozostanie na zawsze
w naszej pamięci.

Spółeczność
Publicznej Szkoły Podstawowej Nr 13

Najtrudniej zrozumieć sprawy ostateczne.

Nie będzie tak, jak było.

Zabraknie bliskiej osoby,

Na zawsze miejsce przy stole zostanie puste.

Nie zrobimy nic wspólnie,

Nie przeżyjemy razem kolejnego wschodu słońca.

Nie mogę tylko pojąć,

Dlaczego mimo to

Świat kręci się nadal...

Ania Pająk, kl. 8Bi

DO TRZECH RAZY SZTUKA

Pan Tadeusz Ozimek był zawsze pierwszym czytelnikiem kolejnych numerów „Szczęśliwej 13”. Dziennikarskie próby swoich uczniów przyjmował z życzliwością i wyrozumiałością. Nie krytykował. Był zawsze ciekaw, „Co młodzież napisała?”. Tak też było z ostatnim świątecznym numerem gazety. Szkolne piśmiennictwo uczniów cieszyło się Jego sympatią i wsparciem: razem obchodziliśmy 18-te i 25-te urodziny. Na łamach „Szczęśliwej 13” pojawiał się jako Dyrektor, Nauczyciel, Wychowawca, a przede wszystkim: Przyjaciel. Drodzy Czytelnicy, przeczytajcie to jeszcze raz.

Redakcja: Nasza szkoła powstała w poprzednim stuleciu, my zaś urodziliśmy się w XXI wieku. Jakie najważniejsze zadania stoją, Pana zdaniem, przed współczesną szkołą?

Pan Tadeusz Ozimek: Podstawowe zadanie to przygotowanie młodego człowieka do przyszłej egzystencji. W związku z tym czeka nas pewnie zmiana programów, niekoniecznie wyodrębniających poszczególne przedmioty, a wręcz integrujących wiedzę i umiejętności niezbędne do radzenia sobie w życiu. Ważne jest stworzenie takich warunków edukacji, by uczniowie zdobywając wiedzę, pozyskiwali większe poczucie własnej wartości.

Redakcja: Jaką rolę pełni w szkole tradycja?

Pan Tadeusz Ozimek: Przekazywanie pokoleniom najważniejszych wiadomości o przeszłości kraju, miasta, szkoły czy też wykorzystywanie dorobku Patrona i propagowanie jego patriotyzmu – w naszym przypadku ks. Józefa Poniatowskiego – to podstawa życia szkoły. Wytworzone stuletnim istnieniem tradycje utrwalają więź ze środowiskiem szkolnym i budują poczucie tożsamości narodowej. To najlepszy kapitał na przyszłe życie!

Redakcja: Pana życzenia na 100-lecie naszej szkoły?

Pan Tadeusz Ozimek: Spotkajmy się na obchodach 200-lecia!

Redakcja: Kogo w czasach pokoju i wolności można nazwać patriotą?

Pan Tadeusz Ozimek: Na pewno to człowiek kochający swoją ojczyznę, robiący wszystko dla jej dobra. Patriotą rzetelnie wypełnia swoje obowiązki, niezależnie od tego, ile ma lat. Uczniowie też mają możliwość wykazania się patriotyzmem. Ich obowiązkiem jest nauka i dążenie do samodoskonalenia.

Redakcja: Czy w Pana rodzinie byli wojownicy o wolność?

Pan Tadeusz Ozimek: O wolność walczył mój pradziadek, ojciec mojej babci – Polki, jej mężem był Rosjanin. Pradziadek nazywał się Konstanty Fiodorow i w 1917 roku uciekł z armii carskiej, by walczyć o niepodległość Polski. Jedną z rodzinnych pamiątek, które po nim zostały, możecie zawsze zobaczyć w klapie mojej marynarki. To jest znaczek orzelka z Matką Boską. Noszę go i na co dzień, i od święta. W ten sposób czczę pamięć mojego bohaterskiego przodka.

Redakcja: Dlaczego Polacy mogą być dumni ze swojego narodu i swojej historii?

Pan Tadeusz Ozimek: Bo nigdy nie zapomnieli, „jak pachnie wolność”!

**Panie Dyrektorze, dziękujemy, że Pan z nami był.
Wybrała: Jadwiga Popiel**

Z PAMIĘTNIKA ÓSMOKLASISTKI

5 stycznia 2020 r.

Dzień jak każdy inny? Chciałabym tak powiedzieć, lecz nie mogę. To czas wspomnień. Wspomnień, w których głównym bohaterem jest Pan Dyrektor naszej szkoły. Powinnam powiedzieć: były Dyrektor, lecz nie potrafię. Świętej pamięci Pan Tadeusz Ozimek – jeszcze nigdy o nikim tak nie mówiłam! Człowiek, który wyraził zgodę na to, abym się uczyła w tej szkole po powrocie zza granicy. Człowiek, z którym przeprowadzałam wywiad właśnie dla tej gazetki. Oraz człowiek, który mimo swojej śmierci, dla nas już zawsze będzie Dyrektorem PSP 13... To przykre, że nie zobaczę już Jego podpisu na swoim ostatnim świadectwie z tej szkoły. Smutne, że to nie on wręczy mi świadectwo ukończenia szkoły podstawowej i to nie on pogratuluje mi tego. Dużo wspomnień mam z osobą Pana Dyrektora. Ze wstydem i zażenowaniem myślę o swojej głupocie z przed paru lat! Moja pierwsza nagana... Bardzo przykre, stresujące przeżycie. Pamiętam, jakby to było wczoraj. Trafiliśmy do dyrektora za namalowanie graffiti w parku. Pamiętam Martynę, która wylewała wtedy hektolitry łez, bo żałowała tego wszystkiego jak my wszystkie (bo we trzy wpadłyśmy na ten „genialny” pomysł!) i Pana Dyrektora, który przytulił ją w geście wsparcia. Pamiętam nasze skruszone miny. Wszystkie żałowałyśmy i obiecałyśmy Panu Dyrektorowi i sobie, że „Nigdy więcej!”. Panie Dyrektorze, dotrzymujemy słowa.

10 stycznia 2020 r.

Dziś odbył się pogrzeb Pana Dyrektora.

Wszyscy tradycyjnie ubraliśmy się w czarne i ciemne stroje. To był bardzo smutny orszak żałobny, który przewędrował ulicą Sienkiewicza do Katedry. Ludzi było naprawdę dużo. Nawet sam Prezydent Radomia uczestniczył w tej ceremonii. Szkoły podstawowe oraz szkoły średnie wraz ze swoimi sztandarami ustawiły się w bocznych nawach kościoła. Uczniowie z naszej szkoły stali wzdłuż nawy głównej do samego ołtarza z pięknymi białymi różami. Sztandar naszej szkoły nieśli tym razem nauczyciele z naszej szkoły. Po Mszy św. udaliśmy się na cmentarz przy ul. Limanowskiego, gdzie pogrzebano urnę z prochami Naszego Pana Dyrektora. To był bardzo emocjonujący dzień dla nas wszystkich. Odszedł Wielki Człowiek. Najszczęśliwszą kondolencją dla rodziny Pana Tadeusza Ozimka.

Ania Pająk, 8Bi

KLASPRESS 2006-2020

1 września 2006 - Pan Tadeusz Ozimek obejmuje stanowisko dyrektora Publicznej Szkoły Podstawowej nr 13 im. ks. Józefa Poniatowskiego w Radomiu.

Październik 2007 - Wizyta studyjna szkół partnerskich z Austrii, Niemiec, Rumunii, Włoch, oraz Wielkiej Brytanii w ramach realizacji projektu Comenius: "Od ciemności do blasku - rozwój świadomości człowieka poprzez kulturę europejską".

Maj 2008 - Pan Dyrektor wraz z delegacją nauczycieli naszej szkoły odwiedził Gleisdorf. Była to wizyta kończąca trzyletnią międzynarodową współpracę szkół w ramach programu Uczenie się przez całe życie - Comenius.

Styczeń 2010 - „Szczęśliwa 13” zaprosiła na bal z okazji 18-tych urodzin społeczność szkolną, władze miasta i radomskie media. Goście dopisali.

Wrzesień 2012 - Połączenie PSP nr 8 i PSP nr 13. Siedziba szkoły została przy ulicy Sienkiewicza 30.

Marzec 2013 - Franciszek Biel i Maciej Bródka zostali laureatami Wojewódzkiego Konkursu Matematycznego pod patronatem Mazowieckiego Kuratora Oświaty i jako pierwsi uczniowie naszej szkoły nie pisali egzaminu szóstoklasisty.

Wrzesień 2015 - Wywalczyliśmy budowę boiska wielofunkcyjnego w ramach Budżetu Obywatelskiego. Mieszkańcy Radomia głosowali na nas!

30 września - 1 października 2015 - Uroczyste obchody 100-lecia istnienia naszej szkoły. Szkoła Podstawowa im. ks. Józefa Poniatowskiego powstała w Radomiu w 1915 roku.

4 grudnia 2015 - Szkolna drużyna piłki nożnej dziewcząt zdobyła I miejsce w Mistrzostwach Radomia w Halowe Piłce Nożnej Szkół Podstawowych. Pan Dyrektor był bardzo dumny!

19 maja 2017 - Benefis „Szczęśliwej 13” z okazji 25-lecia jej istnienia. Impreza plenerowa w Muszli Koncertowej w Parku Kościuszki przyciągnęła wielu mieszkańców Radomia.

5 marca 2018 - I Edycja Ogólnoszkolnego Dyktanda „Mistrz Ortografii”. Tekst o marzeniach Grzegorza pisali Rodzice, Uczniowie i Nauczyciele. Dyktando wpisało się w kalendarz imprez w naszej szkole.

5 stycznia 2020 - Zmarł Pan Tadeusz Ozimek, nieodżałowany Dyrektor naszej szkoły.

10 stycznia 2020 - Uroczystości pogrzebowe.

„TYLE RAZEM DRÓG PRZEBYTYCH, TYLE ŚCIEŻEK PRZEDEPTANYCH”

Cóż mogę napisać? Pan Dyrektor był dobrym człowiekiem. Cierpliwym, życzliwym, szczególnie wyrozumiałym dla „nowych” nauczycieli, wśród których osiem lat temu miałam szczęście się znaleźć.

Rozumiał wszystkich...

Uważał, że każda sytuacja da się rozwiązać. Można było do Niego przyjść z każdym problemem – potrafił wysłuchać, doradzić.

Dbął o dobre relacje z ludźmi i okazywał im szacunek. Pracował zawsze przy otwartych drzwiach. Ojcowską opieką otaczał każdego członka społeczności szkolnej. Emanował niesamowitym poczuciem humoru. Nie dzielił ludzi na lepszych i gorszych.

Stworzył miejsce – naszą szkołę – w którym panuje rodzinna, bezstresowa atmosfera.

Dziękując za wszystko Panu Dyrektorowi, posłużę się słowami noblistki:

„Umarłych wieczność dotąd trwa,
Dokąd pamięcią się im płaci”.

Magdalena Rdzanek

Trudno pisać o Panu Dyrektorze Tadeuszu Ozimku w czasie przeszłym. Słowo „był” jakoś nie pasuje do Pana Dyrektora. Jeszcze niedawno rozmawialiśmy o tym, co tu i teraz, o tym, jak przygotować młodego człowieka do życia we współczesnym świecie, o tym, co jest najważniejsze w życiu każdego z nas.

Pan Dyrektor był człowiekiem niesablonowym. Cenił tradycję i patriotyzm. Bardzo istotne dla niego było celebrowanie uroczystości państwowych, religijnych i szkolnych. Wielką wagę przywiązywał do ceremoniału pocztu sztandarowego oraz odpowiedniej postawy i zaangażowania podczas śpiewania hymnu państwowego.

Był człowiekiem estrady, dlatego w trakcie jego kadencji tak duży nacisk, my nauczyciele, kładliśmy na przygotowanie uczniów do wszelkiego rodzaju występów. Dbaliśmy o dekorację, oprawę muzyczną i medialną każdego przedsięwzięcia. Cenił media. W ostatnich latach nasza gazeta szkolna zyskała nowe oblicze – elektroniczne. Zawsze interesował się, jakie tematy poruszamy w „Szczęśliwej 13”.

Pan Dyrektor był człowiekiem bardzo wrażliwym. Pamiętam jego wzruszenie i „lzę w oku” podczas apelu upamiętniającego papieża Jana Pawła II. To była dla mnie największa nagroda za wykonaną pracę. Jego wrażliwość docenili też goście zagraniczni, którzy byli w naszej szkole z wizytą studyjną w ramach programu Comenius. Pamiętam, jak jedna z koleżanek z Niemiec powiedziała: „Wasz dyrektor wita się z wami jak ojciec”.

Myślę, że minie jeszcze trochę czasu, zanim każdy z nas oswoi się z myślą, że Pan Dyrektora nie ma już pośród nas, że nie powita nas wchodzących do sekretariatu, w swoim, wciąż otwartym, (przede wszystkim na drugiego człowieka), gabinecie.

Agnieszka Stępień

Dyrektor Tadeusz Ozimek... Nie jest łatwo napisać o Nim, że „był”...

Od piątego stycznia 2020, kiedy nasz Dyrektor przekroczył próg Domu Ojca, minęło jeszcze zbyt mało czasu. Wciąż zdarza się, że wyglądam przez okno na szkolny parking z nadzieją, że zobaczę na nim charakterystyczne, bordowe auto – znak obecności Pana Dyrektora w placówce...

Kiedy wchodziłam do sekretariatu, zwykle zapraszał: „Wejdz, usiądź, co tam?” Bywało, że oprócz spraw służbowych, Szef w rozmowie poruszał tematy kulturowe, sypał cytatami z literatury, piosenek, czy kabaretów. Cechowała Go ważna umiejętność: słuchał rozmówcy. Nie tylko słyszał, ale słuchał drugiego człowieka. Nieraz zadziwiał mnie, kiedy od rozmowy mijal jakiś czas, a podczas kolejnej – pytał o szczegóły uprzednio zapamiętane.

Kilka lat temu, zaprosił mnie do współpracy z Fundacją Radomskie Spotkania z Kolędami i Pastoralkami pod hasłem „W hołdzie Ks. Bp. Janowi Chrapkowi”. Wierzył, że sprawdzę się jako juror konkursów wokalnych organizowanych przez tę organizację. Sam także od 20 lat, w grudniu, jako członek Zarządu Fundacji, wspierał uśmiechem i ciepłym słowem uczestników przesłuchań eliminacyjnych i konkursu galowego. Co roku zachęcał abym wysłała na Konkurs wokalistów z naszej szkoły. Pamiętam, jak kilka lat temu, bardzo prosił, bym podczas naszego, szkolnego przedstawienia Bożonarodzeniowego nie planowała śpiewania pastoralki „Bosy pastuszek”, ponieważ w trakcie przesłuchań Radomskich Spotkań z Kolędami i Pastoralkami aż 12 wokalistów wykonywało ten utwór.

Dyrektorze Tadeuszu! Zaszczycem była współpraca z Tobą! W mojej pamięci wciąż „JESTEŚ”.

Katarzyna Ziomek

Na odejście kogoś bliskiego nie można się przygotować. Śmierć zawsze jest nie na miejscu i zawsze nie w porę – za szybko, za rano, za nagle. Dopada w pracy, przed kąpielą, po obiedzie. Przychodzi w czwartek, a przecież mogłaby w sobotę. Nie pyta, nie uprzedza, nie dyskutuje. Przychodzi i zostawia ból. Ból, który ukoić mogą tylko wspomnienia.

Jaki był...? Fajny facet, bardzo dobry człowiek, wspaniały dyrektor, kochający mąż i ojciec – tak wspominają go ci, którzy Go znali, rodzice, nauczyciele, pracownicy szkoły.

Fajny facet – tak, ale dodać muszę z niesamowitym poczuciem humoru, mający spory dystans do siebie i świata. Gdyby nie był dyrektorem, pewnie byłby aktorem.

Wspaniały dyrektor – tak – wiarygodny, uczciwy, asertywny, empatyczny, posiadający niespotykany dar łagodzenia konfliktów. Bardzo dobry człowiek – tak, nigdy nikogo nie skrzywdził, nie obraził, nie zlekceważył.

To, że mogłam z Nim pracować było dla mnie wielkim zaszczytem.

Codziennie patrzę na puste krzesło w Jego gabinecie i myślę sobie: „Ktoś tutaj był i był, a potem nagle zniknął i uporczywie Go nie ma...”

Marzena Gaşior

REDAKCJA

Opieką merytoryczną i techniczną: J. Popiel, A. Stępień.

Zespół redakcyjny: Aleksandra Neska, Anna Pająk, Dominik Twarowski, Kacper Gromski.

Współpraca: Amelia Brodnicka, Rafał Molga, Adam Szymański, Martyna Koziel.